

25/02/2026

Predikime & Reflektime Për Fillimin e Kreshmës së Shenjtë dhe të Madhe - † VARTHOLOMEU Me Mëshirën e Perëndisë Kryepeshkop i Konstandinopojës, Romës së Re dhe Patriark Ekumenik

Predikime & Reflektime

Për Fillimin e Kreshmës së Shenjtë dhe të Madhe - † VARTHOLOMEU Me Mëshirën e Perëndisë Kryepeshkop i Konstandinopojës, Romës së Re dhe Patriark Ekumenik
Shkurt 22, 2026 - 14:09Përditësuar: Shkurt 22, 2026 - 18:47070

Facebook Twitter

Për Fillimin e Kreshmës së Shenjtë dhe të Madhe - † VARTHOLOMEU Me Mëshirën e Perëndisë Kryepeshkop i Konstandinopojës, Romës së Re dhe Patriark Ekumenik
HOMILIA KATEKETIKE

Për Fillimin e Kreshmës së Shenjtë dhe të Madhe

† VARTHOLOMEU

Me Mëshirën e Perëndisë Kryepeshkop i Konstandinopojës, Romës së Re dhe Patriark Ekumenik

Për të Gjithë Plotësinë e Kishës

Hiri dhe Paqja e Zotit dhe Shpëtimtarit tonë Jesu Krisht;
dhe nga ne, lutje, bekime dhe falje.

Shumë të nderuarve vëllezër Hierarkë dhe fëmijëve të bekuar në Zotin,
Të mbushur me emocione të shenjta, hyjmë përsëri, me vullnetin e Perëndisë, në
Kreshmën e Shenjtë dhe të Madhe, periudhën e luftës asketike, kohën e
kreshmimit dhe pendimit, të përlësisë dhe lutjes, të zgjimit shpirtëror dhe
vëllazërisë, me sytë e zemrave tona të drejtuara nga Kryqi jetëdhënës i Zotit, i cili
na udhëheq të gjithëve drejt Pashkës së Shenjtë që hap portat e Parajsës për racën
njerëzore.

Kjo periudhë e bekuar që po hapet para nesh përbën një mundësi për të kuptuar
edhe një herë të vërtetën e asketizmit sipas Krishtit dhe lidhjen e tij të pandashme
me realizimin Euharistik të Kishës, çdo shprehje dhe dimension i së cilës ndriçohet
nga drita dhe gëzimi i Ngjalljes. Fryma e asketizmit nuk është në asnjë mënyrë një
element i huaj i futur në Krishterim, as nuk është rezultat i ndikimit të ideologjive
dualistike jashtë Kishës. Asketizmi është një fjalë tjetër për karakterizimin e
ekzistencës së krishterë, duke e lidhur atë me besimin absolut në Providencën
Hyjnore, me gëzimin e pashtershëm shpirtëror të një jete të dedikuar Krishtit, me
vetëtranscendencën dhe vetëofrimin, me dashurinë bamirëse dhe me respektin për
të gjithë krijesën.

Asketizmi nuk është një çështje zgjedhjesh të vetëdijshme dhe veçorish subjektive,
por nënshtrimi ndaj rregullit dhe “përvojës universale” të Kishës. Ai përbën, siç
është thënë, një ngjarje “ekleziatike” dhe jo një ngjarje “individuale”. Jeta në Kishë
është e pandashme. Pendimi, lutja, përlësia, falja, kreshmimi dhe veprat e
bamirësisë janë të ndërlidhura dhe të ndërthurura. Në traditën ortodokse,
asketizmi nuk ekziston si një qëllim në vetvete, sepse kjo çon vetëm në një
mbivlerësim të përpjekjeve individuale dhe ushqen tendencat e vetëjustifikimit.

Kreshma e Madhe është koha e përshtatshme për ta përjetuar Kishën si vendin dhe
mënyrën në të cilën zbulohen dhuratat e Hirit hyjnor, gjithmonë si një parashijim i
gëzimit të Ngjalljes së Zotit, si gurthemeli i besimit tonë dhe drita e “shpresës
sonë”. Me frymëzim hyjnor Kisha nderon të “Shtunën e të Lidhurit të Djathit”
kujtimin e tërëshenjtë të burrave dhe grave të shenjtë që shkëlqyen në asketizëm,
të cilët janë ndihmësit dhe shoqëruesit e besimtarëve në zjarrin e asketizmit. Në
arenën e luftës shpirtërore, ne kemi Perëndinë Triadik si strehën tonë, Hyjlindësen
e Tërëshenjtë dhe Nënë e të gjithëve ne, si ndërmjetëse e jona dhe shenjtorët e
martirët si përfaqësuesit e besimit tonë.

Asketizmi i shëndetshëm i krishterë është pjesëmarrja e të gjithë qenies njerëzore –
si një unitet shpirtëror, mendor dhe fizik – në jetën në Krishtin, pa nënvlerësuar
materien dhe trupin, dhe pa një tkurrje manikeane të spiritualitetit. Siç është
shkruar, asketizmi i krishterë është në fund të fundit një “luftë jo kundër, por për

trupin”; sipas fjalës së Plakut (Ava Pimen): “Na është mësuar të mos e shkatërrojmë trupin, por të shkatërrojmë pasionet”.

Fatkeqësisht dhe pavarësisht kësaj, asketizmi i krishterë u karakterizua nga intelektualët bashkëkohorë si një mohim i gëzimit të jetës dhe si një kufizim i krijimtarisë njerëzore. Asgjë nuk mund të ishte më larg së vërtetës! Asketizmi është çlirim nga “të paturit” dhe nga lidhja për të zotëruar gjëra dhe, mbi të gjitha, një çlirim nga egoja, nga “kërkimi për vetveten” dhe nga “të paturit e qenies sonë”, është burimi i shprehjes së lirisë së vërtetë.

Çfarë mund të jetë më e vërtetë se dalja nga kthetrat e “të drejtave individuale” dhe nga hapja e dashuria për njeriun, nga “ndryshimi i mire” i brendshëm dhe vendosmëria në përmbushjen e porosive të Perëndisë? Çfarë mund të jetë më krijuese se kreshmimi, kur është një qëndrim holistik i jetës dhe shpreh frymën asketike dhe Euharistike të Kishës, kur është një “luftë e përbashkët” dhe jo një “garë individuale”? Çfarë mund të jetë më mbresëlënëse ekzistencialisht sesa pendimi dhe konvertimi i brendshëm, si një drejtim jetësor drejt së vërtetës dhe një zbulim i ripërtërirë i fuqisë së Hirit hyjnor, i thellësisë së jetës në Krishtin dhe shpresa e jetës së përjetshme?

Është vërtet mbresëlënëse që, kur karakteri i hershëm i krishterë i Kreshmës së Shenjtë dhe të Madhe si një periudhë përgatitjeje për Pagëzimin e Shenjtë në Liturgjinë Hyjnore të Ngjalljes u zëvendësua nga “etosi i pendimit”, megjithatë përvoja e saj si një “pagëzim i dytë”, mbeti. Për këtë arsye, periudha e kreshmimit dhe e pendimit nuk është e trishtueshme. Himnologjia jonë flet për “periudhën e kreshmimit”, ndërsa teologjia e quan Kreshmën e Madhe një “pranverë shpirtërore” dhe një “periudhë gëzimi dhe drite”. E gjithë kjo fiton rëndësi dhe vlerë të veçantë përballë konfuzionit antropologjik bashkëkohor, si dhe tjetërsimeve të reja me origjinë kulturore.

Me këto ndjenja dhe mendime, duke u kujtuar të gjithë fëmijëve të Kishës së Shenjtë të Madhe të Krishtit në të gjithë zotërimin e Zotit, se festimet do të kulmojnë në ditën e Himnit Akathist, duke shënuar 1400-vjetorin e vitit 626 – kur, në shprehje mirënjohjeje ndaj Hyjlindëses për çlirimin e Konstandinopojës nga një rrethim i rrezikshëm, Himni Akathist u këndua “në këmbë” në Kishën e shenjtë të Vlahernës – ju urojmë të gjithëve një periudhë të qetë të Kreshmës, me asketizëm dhe durim, me falënderim dhe lavdërim.

Le të ecim, duke jetuar në dashuri dhe të shenjtëruar në Zotin, në rrugën drejt gëzimit të përmbushur të Ngjalljes së Tij të lavdishme.

Kreshma e Shenjtë dhe e Madhe 2026

VARTHOLOMEU i Konstandinopojës

Lutës i zjarrtë për të gjithë përpara Perëndisë

Burimi: FB. Ecumenical Patriarchate